

Isabelle Beernaert nodigt iedereen uit om “naakt” te gaan In haar nieuwe voorstelling NAAKT – NuDa Veritas

Ze is een vrouw waar onmogelijk één etiket op te plakken valt. En gelukkig maar, want zelf heeft ze een afgrijzen van hokjesdenken. Ze is wie ze is, zich anders voordoen dan hoe ze in elkaar zit, heeft geen enkel nut, zo heeft ze op haar zesenvertigste geleerd. Dat en nog veel andere dingen, met dank aan onder meer Charlie Chaplin. Het werd een bijzonder gesprek met Isabelle Beernaert, internationaal bekend als choreografe en bij het grote publiek natuurlijk van het VTM-programma ‘So You Think You Can Dance’.

Was je als jong meisje reeds gefascineerd door dans en beweging?

(knikt) Mijn eerste herinnering daaromtrent dateert van toen ik een jaar of vier was en we met de kinderen van de plaatselijke middenstand op kinderkamp mochten. Daar ontmoette ik een Russische lerares naar wiens verhalen over muziek ik eindeloos kon luisteren. Ik kan me die plek nog perfect voor de geest halen: de geur, hoe het eruitzag en de onvergetelijke momenten die we daar beleefden. Eigenlijk heb ik altijd al de behoefte gehad om me te uiten op andere manieren dan de meeste mensen. Als kind was dat bijvoorbeeld door shows te geven op familiefeestjes, waarbij ik toen al de choreografe was en mijn neefjes en nichtjes dirigeerde wat ze moesten doen. Wat overigens niet vreemd is, gezien ik ben opgegroeid boven een muziekwinkel en er van jongs af aan al mee bezig was.

Is het daardoor dat je weinig woorden nodig hebt om je uit te drukken?

Vroeger was ik absoluut niet communicatief aangelegd, waardoor dans en beweging voor mij een gemakkelijker medium waren. Maar hoe ouder ik word, hoe minder moeilijk dat lijkt te zijn. Met ‘Laat me’ (voorstelling uit 2019) heb ik voor het eerst woorden en dans gecombineerd en heb ik gemerkt dat mijn boodschap er nog sterker door werd overgebracht. Het is immers een feit dat de danstaal een gegeven is dat niet iedereen ligt. Door er gesproken woorden aan toe te voegen, werd de voorstelling opeens toegankelijk voor veel meer mensen.

Je noemt theater wel eens ‘de meest magische plek op aarde’. Waar komt dat gevoel vandaan?

Zelf merk ik dat ik een enorme interne wereld met me meedraag, die vaak erg verschilt van de wereld in de realiteit. In theater kan ik dat instinctieve dat ik voel, vertellen op mijn eigen manier. Alles wat ik voel, probeer ik om te zetten in theater, in de hoop het publiek ook iets te laten voelen. Dat hoeft niet per se hetzelfde te zijn als ik, het leuke eraan is dat het verhaal open is voor ieders eigen interpretatie. Maar een publiek dat verwonderd is, dat zich laat betoveren door licht, door muziek en door beweging, door wat ik via mijn buikgevoel heb gecreëerd, dat is wat ik wil bereiken.

Wat mogen we verwachten van ‘Naakt’, je nieuwe voorstelling?

Onbewust is het een vervolg geworden op Laat me, waarin het ging over je eigen identiteit en je eigen ruimte zoeken. Zoals zoveel mensen ben ook ik op een bepaald moment op een soort kruispunt in m’n leven gekomen, waarin ik me verstikt voelde door de maatschappij. Ik heb me losgerukt, want ik wilde doen wat mijn buikgevoel me aangaf. “Laat me doen”, zei ik, “met vallen en opstaan”. Op je bek gaan hoort immers ook bij het leven.

In Naakt heb ik die ruimte gekregen en wordt het tijd om mezelf figuurlijk af te pellen, laag voor laag, tot ik in mijn blootje sta. Wie ben ik echt? En wie wil ik zijn? Geen poppenkast meer, niet langer doen alsof, niet per se perfect hoeven te zijn in de ogen van een ander. Weet je, we zijn zo bang om niet goed genoeg bevonden te worden dat we niet durven om onszelf te zijn. Maar dan leef je net zoals

een robot. Natuurlijk moeten we ons in sommige situaties wat aanpassen – er zijn ook wel van die dagen waarin ik geen zin heb in die of die vergadering – maar het feit dat we daar bewust mee bezig zijn, zorgt ervoor dat we onszelf blijven in onze essentie. En die versie van onszelf, de naakte 'ik', daaruit vertrekt alles. Pas als we onszelf op die manier kunnen waarderen, kunnen we oog hebben voor de prachtige diversiteit die deze wereld ons te bieden heeft!

Is het toeval dat Naakt er nu is gekomen, op een moment dat diversiteit meer dan ooit een thema is?

Ik ben niet iemand die veel naar het nieuws kijkt of de actualiteit op de voet volgt. Naakt is in de eerste plaats ontstaan door een evolutie van mijn eigen persoonlijkheid. Ik lees veel, ik voel voortdurend én ik stel me open voor de wereld. Daardoor is diversiteit voor mij geen gevaar, zoals het voor veel mensen wél lijkt. Integendeel, al die kleuren en vormen die we rondom ons zien – bij mensen, dieren, planten en zoveel meer – dat is toch prachtig? Neem nu bijvoorbeeld de verhouding tussen mannen en vrouwen, iets waar ik al eventjes mee bezig ben. Ook daarin moeten we onszelf durven blootgeven. De wereld heeft zowel mannelijke als vrouwelijke energie nodig, de een is niet per se beter dan de ander. De een staat ook niet boven de ander. Vrouwen moeten geloven in zichzelf en vanuit dat standpunt een relatie aangaan. Wat geen belediging is voor mannen, integendeel. In die balans tussen mannen en vrouwen die op een respectvolle manier met mekaar omgaan, schuilt net de schoonheid.

De volledige naam van de voorstelling is Naakt-NuDa Veritas. Waar komt die vandaan?

Naakt-NuDa Veritas staat voor de naakte waarheid. Het is deels geïnspireerd door het gedicht in het werk Nuda Veritas van Gustav Klimt. In essentie is iedereen gelijk aan elkaar, maar toch denk ik dat we ook onze diversiteit moeten leren accepteren, of het nu gaat over verschillende kleuren, vormen of culturen. We denken enorm zwart-wit, wat zorgt voor hokjesmentaliteit en afstootgedrag. Dat creëert afstand, haat, agressie en vooral angst. Het zou mooi zijn als we al onze verschillen kunnen erkennen, wetende dat we in essentie allemaal een zijn. Daarnaast speelt ook Charlie Chaplins gedicht As I Began to Love Myself een belangrijke rol in het stuk. We moeten terugkeren in onszelf om vandaaruit terug naar buiten te kunnen gaan. Je moet geleefd hebben om tegenslagen te kennen en die om te vormen naar kracht en niet naar iets destructiefs.

Waarom moeten mensen komen kijken naar Naakt?

Mensen moeten komen om weer opnieuw te voelen diep in hun buik, weg van angst.

Interview door Cheyenne Kersmaekers